

[Aage Fogh.]

Nu kan det godt være, ministeren vil sige: så nedsætter vi en kommission. Det har vi gjort så tit, og det er der kommet så uendelig lidt ud af.

Må jeg til afslutning sige, at jeg tror, det var en langt, langt bedre fremgangsmåde, hvis vi ændrede vor revisionsordning, sådan at de fire statsrevisorer, vi vælger her, fik til opgave at kigge ikke alene på tallene, for dem er der så mange andre der har set på i forvejen, det er, havde jeg nær sagt, ligegyldigt, om vi kigger på dem, men at kigge bag om tallene for at finde ud af, om ikke der var et eller andet både her og dér, der var grund til at rejse til debat. Jeg har fulgt de ting her — og der kunne være meget andet, men jeg håber, at man i hvert fald vil tage noget hensyn til det, jeg har sagt.

Jeg vil slutte med den almindelige bemærkning, at hvis nogen mener, at jeg, når jeg rejser disse spørgsmål, retter kritik mod enkeltpersoner, er det fuldstændig misforstået. Det kunne ikke falde mig ind på nogen måde at kritisere hverken den mand, der får en million kr. for en grund eller 100.000 kr. for en hektar, eller den mand, der får dobbeltløn, eller den mand, der har en dobbeltstilling. Det, jeg kritiserer, er princippet og så det folketing, der tillader, at det princip foreløbig og stadig væk trives.

Jeg beder den højtærede finansminister, hvis det er muligt, svare på disse ting, navnlig spørgsmålet om jorden, for det trænger til at blive behandlet; det er millionbeløb, der i øjeblikket går i de forkerede lommer, og vi har jo i høj grad brug for dem, så vidt jeg har forstået det, i den lidt slunkne statskasse.

Vagn Bro: Den højtærede formand har hver dag, og ærede medlemmer har, når de bestiger denne talerstol, udsyn til Olaf Rudes to karakteristiske og særprægede malerier, hvor man ser vort fædreland i storm og stille; der er solglimt over det, men der er også mange nedfaldne grene. Der var stor strid i sin tid, om malerierne skulle hænge her; jeg glæder mig over, at de den dag i dag hænger netop i denne sal.

Men jeg vil til det ærede medlem hr. Helge Larsen bemærke, at jeg tror nu ikke, vi skal diskutere kunst her, for der er lige

så mange meninger om de enkelte billeder, som der er medlemmer. Når det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om de malerier af Agnes Slott-Møller, som er købt her, kan jeg sige følgende: når jeg har rejst rundt og set en del landes parlamenter, har jeg — også i lande, der i dag har et styre, som slet ikke anerkender fortiden — set fortidens historiske motiver, således som de dengang blev opfattet, jeg har set dem alle steder; og jeg synes, at folketingets præsidium på dette punkt gør ret og rigtigt ved også her i borgen at forevige fortidens historiske opfattelse af situationerne. Så må jeg måske lige føje til, at der er også det spørgsmål — nu er jeg jo jyde — om vi har gjort en nogenlunde god forretning. Det ved jeg ikke, men jeg vil dog nævne, at et billede af samme kunstner i går er blevet solgt til 11.500 kr.; det er dog ligegodt udtryk for, at der er nogen, der også vurderer den kunstart.

Må jeg endelig — inden jeg kommer til det punkt, jeg særlig ville sige lidt om — gøre en bemærkning til de højtærede ministre, der har med udnævnelse til amtmandsembeder at gøre. Jeg skal aldeles ikke udtale mig om, hvorvidt amtsrådene, som nu i byerne — også de store byer — selv skulle vælge deres formænd. Det vil jeg ikke gøre alene af den grund, at det er mit indtryk, at amtmændene er ansete og loyale hver på sit sted; men jeg vil blot sige til de højtærede ministre, at jeg tror, man uden at ændre i udnævnelsesformen kunne komme nærmere til det, som befolkningen ønsker, hvis man ved udnævnelsen i højere grad tog hensyn til, hvad f. eks. et enigt amtsråd kunne ønske. Der har i det høje ting været talt noget om, at vi har så mange teoretiske bemærkninger, men ikke altid omsætter dem i praksis. En betragtning, der går ud på, at det kommunale selvstyre sætter vi højt, kunne måske også på dette punkt omsættes i praksis.

Derefter ville jeg gerne gøre et par bemærkninger om et forhold, som meget ofte har været kritiseret. Jeg kan sige det ganske kort således, at de retshåndhævende myndigheder er for få, og det er den højtærede justitsminister ikke uenig med mig i. Det er et krav, der lyder fra alle politikredse. Men da vi jo samtidig alle er optaget af at holde forliget fuldt ud, skal jeg ikke med ét